

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

מסורת הש"ס

(א) כחוצות דף פו. (לעיל ה:)
 (ב) ש"ס תוס' ד"ה אע"ג ניטן
 (ג) (ועי' טעחת הרי"ף
 והרא"ש.) (ד) [שבושת מב:].
 (ה) קט"ל מח"י.

גליון הש"ס

ישיבת "ד"ר לקוחה היא
בד"ר ב"ר דאן נשבעת על
ההקדמות. ע"ן לקמן דף
קכח ע"א נרשנים ד"ר
לזוהר:

הגהות הב"ח

[illegible]

וְזוּי אַחֲרֵינִי נִבְּיָהּ. שְׁתַּחֲבִיב לִי שְׁאִין מִשְׁכּוֹן עֲלֵיהֶן וְזִמְרָה לְאַחֵר שֶׁלֹּא שֶׁנִּשְׁכַּחְתָּ אֶם אַחֲזִיר הִקְרַקְע לִיתוּמִים וְאֶשְׁלֵל לָהֶם חוֹב שֶׁנִּי לִי עַל בְּרִיבָהּ לִרְיָן אֲנִי לִשְׁבַע דְּלִמְדוֹר רִבְנָן הִנֵּה לִיפְרַע כִּי וְאֶעֱפֵם שֶׁנִּי בִּידִי שֶׁטֶר חוֹב מִחֻמְיֵיהֶם שְׁבוּעָה: אֲכַבְשָׁה. אֶעֱלִים אֲחֻזָּה: לְקוֹחָהּ

וְזוּי אַחֲרֵינִי נִבְּיָהּ וְאֶמִּינָא אִי מִהֲדִרְנָא (ב) לְרִיתָּ לִי וְזוּי אַחֲרֵינִי רִבְנָן (א) אֶבְיָא לִיפְרַע מִן אֶלָּא בִּשְׁבוּעָה (ג) אִי מִשְׁכַּחְתָּ וְאִוְכְלָה שֶׁנִּי בְּעִינָא אֶמִּינָא לְקוֹחָהּ אֶמִּינָא רִיתָּ לִי וְזוּי לְקוֹחָהּ (ד) בִּידִי לֵאמֹר עֲלֵהָ קֵלָא דִּרְעֵא וְכִי אֶהֱרֵה נִהְלִיָּהּ וְכִי בְּהִיָּהּ: קִרְיָהּ: דִּרְבָּן וְשֶׁבֶק דִּיקְלָא רַב אִידִי קִרְיָנָא טַפִּי (ה) וְהִהוּא טַפִּי (ו) לְסוֹף אוֹרִי לִיָּה דִּרְבָּן רַב חֲסֵדָא בִּידֵיהָ א"ל מִהֲהוּא יוֹמָא עַד הָא שְׁאוּמִרִים עֲלֵיו אֲדָם סִמְךָ מִר אֲחֵיהָ אֶם קִרְיָא אֲבִי וְרַבָּא לֵא אֶמִּינָא

ובדפסוקי הס' [ס:] רצה הלכתא אין מוקפין לנכסי יתומים ואם אמר חנו
 ונמון הלך ממתיין להם עד גדולי הדייט מנן י"ג שנים ואילך
 בדמכות הס'. והא דאמרין ב' מי שמת [ולקמן דף קי.] ולמכור בנכסי
 אביו עד ה' שנים בן ה"ט שומר לנזיר והואכה אבל לפרוע חוב אביו
 צוין דין מורכסין מנן י"ג ואילך. וכן נמי מלוה על פה היא י' גדלי
 ליסחשי דינא בדיהיה וישבע ויטול דלאמר רב פפא בשמעתא בתרייתא
 ומכילתין [קמ:] הלכתא מלוה על פה גובה מן היורש והי מילי שס'
 עדס השלוה וישבע שלא פרשו ויטול: **אמא** ההוא גברא **אמר**
אמר קריבני סמי. וימור שלא נדע מי קרוב יותר והוא אומר
 בקרקע לפי שהיה אלם יותר דלאמר רב נחמן לקמיה [ול:] גבי זה אומר של
 אבותי זה אומר של אבותי כל דאלים גבר: **לסוף**. שנה או שנתי:
אורי ליה. ההוא מחזיק לרב אורי דבר אבין: **אוקסא רב חסדא בידיה**.
אורי ליה: א"ל. רב אורי לרב חסדא: **לסדר**. ליה. ההוא גברא פירי
 דאכל מהסא וימור יומא עד הארנא מן היסם שמת קריבני שאלס שלא
 בדין: **אמא קסמכתא**. לזכות בחלין: **אפאי**. אהודותי פיי שמודה
 עשכוי שמה קרוב יותר והא איהו דלאמר עד השאא אנא קריבנא
 טפי ואכל פירות בדין כל דאלים גבר זה שמודה עשכוי הכי הוא
 כמותן ק"י (1) את האילן מדעתה אף על פי שלא זכית בו מן הדין:
 כיון

טפי אלל לא היה רואה לחלוק עם רב ארדי ונתן לו הדקל כחנם
לדמר אהל קריבנא טפי מלעזו נתן לך ולא בשביל שחמה קר
ומחל לו אלל מפי יומר קרוב ולשון ארדי דמוק הוא וכן
דלא אכל פירות וברא ארדי היו לו עדים שאלו הוא דקארמ
מבימן במאי דמר שלא אכלה במינו שלא היה מודה וס"ל לאמרין
לא אכלתי ואי בעי אמר אהל קריבנא טפי ועוד אי"ב הוא ליה לא
לבו אה דרב חסדא (מה לי לשקר במקום עדים לא לאמרין) וגירסת ר"י
דאיהו קריבנא ולא גרס קרוב טפי שלא היו מעידים שרבי ארדי קרובו היה
לא א"ב מבירים אם הוא היה קרובו או לאו ולא היה לו שום עדי
מבירים לכן אוקמה רב חסדא בדאיה דרב ארדי דהוי רב ארדי ודאי
שאלו רב חסדא פטר ליה במינו דאי בעי אמר לא אכלי כי אמר
ואוודי חייב לשלם ולא מהנין במינו הואיל והרקעו יולא ממחא ידו
א"ב לריבא לא נחד סהלא ולתמרין שנין ולפירי דכשמה שאלו פירות
חד סהלא לא היה חייב לשלם ואמאי ניתא כיון שהרקעו יולא ממחא
איט מעיד אהל משמים דהסם ודאי אי לא היה חד סהלא פשיטא דס
שלא שניט לא היה לו להוציא הרקעו מדיו וכן דלכאלי שני חזקין
אלל בגול אכלהו כדאמרין בהנזקין (תעין דף נט) דנחמא אהל
(שאלו) על פי שפטר מורה) שני שהיו צדי לוחם כליו י"ב עדים
א"ב אכלהו כדאמרין בהנזקין (תעין דף נט) דנחמא אהל

לפתה שני משכנתא
ארעא ליתמי ואמינא
כי ⁽⁹⁾ דאבוכין אמור
ספי יתומים לא יפרע
לא אכשביה לשטר
זור וזוי ז'מנינא דא
אידים ב'די מדינא כי
בייכו מדינאנא א"ל
ת אמרת ידהא איכא
תמי היא אלא זיל
לי יתמי אשתעי דינא
אידי בר אבין שכיב
בר אבין אמר אנא
אנא אמר אנא קריבנא
הו קריב מפי 'אוקמה
ליהדר לי פירי דאכל
ותא אמר זה הוא
דול הוא אמאן קא
ר דאנא מקרבנא מפי
להו הא דרב חסדא
כיון

צדי שבעה היסא לעולם
 ומאורייתא דמרגנא שבעים
 (מסכתות דף 10.) הפוגמת כח
 שבעה אלה שבעה קבר ר' וי
 רבא שחא שבעות בדבר ר' וי
 שבעה היסא דמרגנא ושבעין היסא
 שפאין ודאי לימנאם שבעה שבעה
 טעין לקומה הוא כ' א"מ
 לקרחה היא ברי א"מ
 לקומה הוא כ' א"מ
 דלא מניא אמרת לא היי
 קאלא ואין כאן מינו ובעין
 אלא ילכא לומר מיד היי
 נכרון מיד היי ואין כאן
 שפאין דמנאין: קריב'ה
 קאלא שבע דיקאל ז"ל
 ואי גרם לקריב'ה יא לומר
 דיקאל לקריב'ה: ה"א
 שבעל שבעה קרוב וית
 וית ואזי ורבה קרוב
 רבא אזי ורבה ואין לפרש
 קאמר אלא קריבנא טפי
 ונא נמוס עדים כדפסגא
 וקאמר ר' הכא כהני לשנא
 ורבה לריי עיקר דלא גרם
 טפי מההוא גברא אלא הי
 רבה ואפי' (א) גרם טפי מ
 וההוא גברא ספק ורבה
 וי אלל וזידי אלא מהמני
 הדון דנקרקע ליכא מינו וי
 ורבה חד סהדא שמיני לשנא
 גס מפורז ישלם וי"ל דהה
 רבא אפי' שבעה קרוב ילכא
 וליכא למימר דמנאין וי
 שפאין שבע ואין אלא
 נאכו לשמן (א) מ"מ מספד

לג.

עין משפט
נר מצוה

למ' א מ"י פ"ד מהל'
מלוה הלכה א' פתג'
פסין קד' טושי"ם ח"מ ס"י
קח עסק' ז'
ב ב' מ"י פ"ד מהלכות
טועין הלכה א' ועיין
השטתם והגדנ' משנה משנה
פסין לה' טושי"ם ח"מ ס"י
קחט עסק' ח'
בא ב' מ"י ס' פתג' שס'
טושי"ם שס' עסק' ב'
וספק' ז' וס' ק' עסק' א'
ועס' ז'
בב' ד' מ"י ס' פט"ו
הלכה ב' פתג' שס'
טושי"ם ח"מ ס"י הל' פ"ד:

דבינו גרשום

ובי גדלי יומי אשתני
מבשרי בהרריהו משום אלה
קדמתיך להבט לפני מוסני
יתומים (קטנים) אל יפיע
נזלים בשכרות יתומים
גדולים קאמ אכל מוסני
יתומים קטנים אפילו
בשכרות אל יפיע אלה
יתומים אל מוציאני מוסני
יתומים אלא וזל לאילתי
רבי: לטון אורי ליה ההוא
גברא חמיס רבא חזי קרסא
ליה בתורה. אלא רבא חזי
רשומי וכו' אמאי
קא פסן רב מלמיה אורי
רבידי ליה השתא. בזמן
ההוא אכיל רבא לסריה
הוא. רבא דאזא קריבנא טפי
ובזין רבא חזי מרדא רב
הוא. ואבי מרדא רב
מכרא רבא דאזא אלא
לוי דבב דסרא.

(א) נראה דנ"ל אה"כ הימיה
רביית אוכלת עין (והוא)
במקומו דה כב ע"א):